

פרשת וישב ~ כ"ב כסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ח - שנה י"ב

זהלכתא בנחמנ

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמוען דוב זצ"ל
רווחתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ב' ח"ב - "ימי חנוכה" ~

בז. רבינו הקדוש זי"ע ועבי"א ביאר מאמר חז"ל (ב"מ מ"ט.) מעשה בר' אליעזר הגדול בתנור של עכנאי וכו' שאמר "חרוב יוכיח" "כתלי בית המדרש יוכיחו" וכו' מה הכוונה "חרוב יוכיח"?

"חרוב יוכיח" זה בחי' הדיבור של צדקה, כי חרוב הוא בחי' "צדקה", כי חרוב נוטעין אותו רק לדורות, כמו שאמרו בגמרא (תענית כ"ג) אנא עלמא בחרובא אישתכח, כי היכי דשתלי לי אבהתי, אנא נמי שתלי לבנאי - נמצא, שהחרוב הוא רק לדורות, כמו שאמר רבי חייא (שבת קנ"א) כי אתא עניא אקדים ליה רפתא, כי היכי דלקדמו לבניך וכו' גלגל הוא שחוזר בעולם.

כת. מה הכוונה "כתלי ביהמ"ד יוכיחו"?

"כתלי ביהמ"ד" - זה בחי' "עשירים" שהם כתל שהכל פונין בו, כי אוהבי עשיר רבים (משלי י"ד), והכל פונים אל העשירים וזהו "כתלי בית המדרש" בחינת (תהלים ל"ד) "דורשי ה' לא יחסרו כל טוב" - דהיינו הצדיקים שכל טוב נמשך מהם, אך צדיקים מהני זכותיהו אעלמא, אדידהו לא (חולין פ"ו), כי הצדיקים בעצמן אין להם כלום, רק ממשיכין כל טוב אל העולם, כמו שאמרו רז"ל על רבי חנינא בן דוסא (שם) "כל העולם ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין וכו' - ועל כן העשירים נקראים כתלי ביהמ"ד, שהם כתל שהכל פונין אליו ע"י עשירותם, וכל טוב שיש להם נמשך להם מבחי' ביהמ"ד היינו בחי' "דורשי ה' לא יחסרו כל טוב" שמהם נמשך כל ההשפעות כנ"ל.

כט. מה הכוונה "בת קול" יוכיח?

"בת קול" - זה בחי' מלכות, כי הקול יוצא משית עיזקאין דקנה - זה בחי' מלכות בחי' (מלכים א' י') "שש מעלות לכסא" (עי' זוהר נשא קכ"א, פנחס דף רל"א, ובתיקון כ"ב).

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

כ"ק רבי יוחנן מקארלין סטאלין זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט - כ"א כסלו)

סיפור המשב"ק הרה"ח ר' משה מלמד זצ"ל, בתקופה שהאדמו"ר רבי יוחנן גר בלוצק, הוא התבטא פעם שרבי נחמן מברסלב היה גדול מאד בקדושה.

בעת שהותו בחיפה, הגיע לבקר בהיכלו החסיד רבי בן ציון אפטר זצ"ל (מזקני חסידי ברסלב בדור הקודם), באותה עת לא קיבל הרה"ק רבי יוחנן קהל, והורה לגבאים שלא להכניס אליו אף אחד, כשביקש רבי בן ציון להכנס, אמרו לו הגבאים שהרבי אינו מקבל קהל היום וגם ביקש לא להכניס אליו אף אחד, אמר להם רב"צ להודיע לרבי שבן ציון אפטר הגיע, מיד כששמע זאת הרבי פקד להכניסו וקבלו בחביבות גלויה, והשתעשע עמו במשך זמן רב.

ל. מה יוצא לפי כל זה?

נמצא שהראה רבי אליעזר בארבעה דברים אלו, שיש לו שלימות רבוע הדיבור, דהיינו בחי' ארבעה חלקי הדיבור הנ"ל.

לא. מה מסיים רבינו הקדוש על זה?

אבל אעפ"כ לא השגיתו על זה, כי "יחיד ורבים - הלכה כרבים", כי זה יקר בעיני השי"ת שזה בחי' התגלות אחדות הפשוט מבחי' פעולות משתנות כנ"ל שזה בחי' שבת כנ"ל, וזהו שאמר הקב"ה: נצחוני בני - היינו שבחי' בן שלהם נצח, כי זה שרבים מסכימים לדעת אחד, זה בחי' שבת, בחי' בן כנ"ל.

לב. איך מקשר רבינו הקדוש זאת לפסוק "עבדו את ה' בשמחה"?

וזה בחינת (תהלים ק') "עבדו את ה' בשמחה", היינו להמשיך שמחה לבחי' "עבד" בחי' "מט"ט" בחי' ששת ימי החול כנ"ל.

לג. ומה שכתוב בהמשך "דעו כי ה' הוא אלהים" מה הכוונה?

וזהו "דעו כי ה' הוא אלהים" בחי' אחדות הפשוט, שכל השינויים הם אחד שזה נתגלה ע"י שנמשך השמחה של שבת לששת ימי החול.

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התגברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשטותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפנוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"וינוחו בה" - "וינוחו בו" - "וינוחו במ"

באמת כיום זה מילתא דבדיחותא - אבל היה תקופה באמריקה שזה לא היה בכלל שחוק זה היה כאב עצום, כי המצב היה כי שמירת שבת קודש היה במצב נורא ואיום, והיו אומרים כי בליל שבת קודש אומרים "וינוחו בה" כי רק האשה היתה בבית כי הבעל היה בעבודה עדיין ולא הגיע לקדש על היין, וביום שב"ק "וינוחו בו" כי בבוקר רק הבעל היה מקדש כי האשה הלכה לעבודה - רק בסעודה שלישית היו שניהם בבית לכן אומרים "וינוחו במ", שניהם.

גודל כח התפילות בימי חנוכה שפועלים ישועות עצומות

המלמד פרטי הוא התפילות והבכיות להשי"ת

סיפר הגה"ח רצ"מ זילברברג שליט"א, ילד שהיה מאד מתקשה בלימוד התורה, והמוח היה ממש סתום והציעו לאביו שיקח מלמד פרטי עבור בנו ושילך להתייעץ עם פלוני שגם לו היה ילד במצב כזה ועכשיו רואים שהוא נשתנה לגמרי ויושב ולומד בחשק ובשמחה, והנ"ל שאל אותו שיאמר לו איזה מלמד פרטי לקח, ואמר לו האמת שלא לקחתי שום מלמד מכיון שלא היה לו הכסף לזה אבל כל יום הקבצתי עשר דקות להתפלל להשי"ת בלב נשבר שיפתח לב בני בתורתו הק', וב"ה בחסדי השי"ת, השי"ת שמע תפילתי ופתאום נפתח לו המוח והלב ועכשיו הוא לומד בחשק ועולה במעלות התורה והיראה, ובודאי התפילות תמיד מתקבלות, ובפרט בימי החנוכה הקדושים, ובפרט בעת הדלקת הנרות כמבואר בספה"ק.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

פרשת וישב ~ כ"ב כסלו תשפ"ו ~ גליון תקל"ח - שנה י"ב

כד. "הבוא נבוא אני ואמך ואחיך" וגו', למה זה לא יכול להיות?
והלא אמך כבר מתה.

כה. וא"כ באמת איך יוסף חלם זאת?

א) והוא לא ידע שהדברים מגיעים לבלהה שגדלתו כאמו. ב) ורבותינו למדו מכאן (ברכות נ"ה) שאין חלום בלא דברים בטלים.

כו. וא"כ יעקב למה גער בו?

ויעקב נתכוין להוציא הדבר מלב בניו שלא יקנאוהו, לכך אמר 'הבוא נבוא' - כשם שאי אפשר באמך כך השאר בטל.

כז. "ואביו שמר את הדבר", מה פירושו?

היה ממתין ומצפה מתי יבא.

כח. היכן מצינו ש'שמר' הוא לשון "ממתין"?

וכן (ישעיה כ"ו ב') "שומר אמונים", (פירש"י - ששמר וציפה בגלותו ימים רבים לאמונתו של הקב"ה שיקיים הבטחתו שהבטיח ע"י נביאיו לגאלם), וכן (איוב י"ד ט"ז) "לא תשמור על חטאתי" - לא תמתין.

כט. "ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו חנני", מה הוא לשון "חנני"?

לשון ענוה וזריזות - נזדרז למצות אביו ואע"פ שהיה יודע באחיו ששונאין אותו.

ל. "וישלחם מעמק חברון", והלא חברון בהר שנאמר (במדבר י"ג כ"ב) "ויעלו בנגב ויבוא עד חברון"?

אלא מעצה עמוקה של אותו צדיק הקבור בחברון, לקיים מה שנאמר לאברהם בבין הבתרים (לעיל ט"ו י"ג) "כי גר יהיה זרעך".

לא. "ויבא שכמה", מה משמיענו בזה?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

מז. "ועשה לו כתנת פסים", מה הוא 'כתנת פסים'?

א) לשון כלי מילת, כמו כרפס ותכלת (אסתר א' ו'), וכמו כתנת הפסים בתמר ואמנון (שמואל ב' י"ג י"ח).
ב) ומדרש אגדה על שם צרותיו, שנמכר לפוטיפר ולסוחרים ולי' שמעאלים ולמ' דינים.

מז. "ולא יכלו אחיו דפְּרו לשלום", מה לומדים מזה?

מתוך גנותם למדנו שבחם, שלא דברו אחד בפה ואחד בלב.

יז. מה פירוש "דפְּרו"?

לדבר עמו.

יח. "והנה אנחנו מאלמים אֶלְמִים", מה הכוונה?

כתרגומו "מאסרין אסרין" - עומרין.

יט. היכן מצינו דוגמא לזה?

וכן "נושא אלומותיו" (תהלים קכ"ו ו'), וכמוהו בלשון משנה והאלומות... נוטל ומכריז (ב"מ כ"ב:).

כ. "והנה קמה אֶלְמָתִי", מה הכוונה?

קמה - נצבה.

כא. "וגם נצבה", מה הכוונה? (כי הרי כבר כתוב "קמה"

ולמה צריך לכפול "וגם נצבה" - שפ"ח).

וגם נצבה - לעמוד על עמדה, (פירוש - "קמה" רצה לומר נזקפה משכיבתה, לפי שעה. "וגם נצבה" - לעמוד על עמדה בזקיפה - שפ"ח).

כב. "על חֲלָמָתִי ועל דבריו", מהו ועל דבריו?

על דבתם רעה שהיה מביא לאביהם.

כג. "ויספר אל אביו ואל אחיו", מה משמיענו בזה?

לאחר שסיפר אותו לאחיו חזר וסיפרו לאביו בפניהם.

מקום מוכן לפורענות, שם קלקלו השבטים, שם עינו את דינה, שם נחלקה מלכות בית דוד שנאמר (דברי הימים י' א') "וילך רחבעם שכמה".

לכ. "וימצאחו איש", מי היה האיש?

זה גבריאֵל, שנאמר (דניאל ט' כ"א) "והאיש גבריאֵל".

לג. "ויאמר האיש נסעו מזה", למה אמר לו בלשון זה? הסיעו עצמן מן האחזה.

לד. "כי שמעתי אומרים נלכה דְּתִינָה", מה מרמוז בלשון "דְּתִינָה"?

לבקש לך נכלי דתות (תחבולות של דינים ומשפטים) שימיתוך בהם.

לה. ומה הוא פשוטו של מקרא?

ולפי פשוטו, שם מקום הוא, ואין מקרא יוצא מידי פשוטו.

לו. "ונראה מה יהיו חִלְמֹתָיו", מי אמר זאת?

אמר רבי יצחק מקרא זה אומר דרשני, רוח הקודש אומרת כן, הם אומרים ונהרגוהו, והכתוב מסיים "ונראה מה יהיו חלומותיו", נראה דבר מי יקום אם שלכם אם שלי.

לז. למה אי אפשר לומר שהם אמרו זאת?

ואי אפשר שיאמרו הם "ונראה מה יהיו חלומותיו", שמכיון שיהרגוהו בטלו חלומותיו (תנחומא ישן י"ג).

לח. "וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש", מה הכוונה?

לא נכנו נפש - מכת נפש, זו היא מיתה (אונקלוס).

למ. "למען הציל אותו", מי אמר זאת?

רוח הקודש העידה על ראובן שלא אמר זאת אלא להציל אותו (תנחומא י"ג) שיבוא הוא ויטלנו משם, אמר אני הבכור וגדול שבכולן לא יתלה הסרחון אלא בי (בראשית רבה פ"ד ט').

מ. "את כתנתו - את כתנת הפסים", למה כתוב כפול?

"את כתנתו" - זה חלוק, "את כתנת הפסים" - הוא שהוסיף לו אביו יותר על אחיו.

מא. "והבור רק אין בו מים", ממשמע שנאמר והבור רק איני יודע שאין בו מים, מה תלמוד לומר "אין בו מים"?

מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו, (ועכ"ז כתוב "והבור ריק" כי המה נכנסים לחורי ולסדק הבור - שפתי חכמים).

מב. "והנה ארחת ישמעאלים", מה הכוונה "ארחת"?

כתרגומו "שיירת", על שם הולכי אורח.

מג. "ונמליהם נשאים נכאת וצרי ולט" וגו', למה פרסם הכתוב את משאם?

להודיע מתן שכרן של צדיקים, שאין דרכן של ערביים לשאת אלא נפט ועטרן שריחן רע, ולזה נזדמנו בשמים שלא יזק מריח רע.

מד. מה פירוש "נכאת"?

א) כל כינוסי בשמים הרבה קרוי 'נכאת', וכן (מלכים ב' כ' י"ג) "ויראם את כל בית נכחה" - מרקחת בשמיו. ב) ואונקלוס תרגם לשון שעה.

מה. "וצרי", מה הכוונה?

שרף הנוטף מעצי הקטף (כריתות ו'), והוא נטף הנמנה עם סמני הקטורת.

מו. "ולט", מה פירושו?

לוטיתא [לוטס] שמו בלשון משנה (שביעית פ"ז מ"ו) - ורבותינו פרשוהו (מה שכתוב במשנה) שורש עשב ושמו אשטרולוזיא"ה במסכת נדה (דף ח.).

מז. "מה בצע", מה הכוונה?

מה ממון, כתרגומו - (מה ממון נתהני לנא וגו').

מח. "וכסינו את דמו", מה הכוונה?

ונעלים את מיתתו (נסתיר את דבר הריגתו - רא"מ).

מט. "וישמעו אחיו", מה הכוונה כאן "וישמעו"?

וקבילו מניה - (קבלו את דבריו).

נ. איך רואים את זה בתרגום?

וכל שמיעה שהיא קבלת דברים כגון זה, וכגון וישמע יעקב אל אביו (לעיל כ"ח ז'), נעשה ונשמע (שמות כ"ד ז'), מתורגם "נקבל". וכל שהוא שמיעת האוזן, כגון "וישמעו את קול ה' אלקים מתהלך בגן (לעיל ג' ה'), "ורבקה שומעת" (שם כ"ו ה'), "וישמע ישראל" (שם ל"ה כ"ב), "שמעתי את תלונות" (שמות ט"ז י"ב), כולן מתורגמין 'ושמעו', 'ושמעת', 'ושמע', 'שמיע קדמי'.

נא. "ויעברו אנשים מדינים", מה משמיענו בזה (הרי

מקודם כתוב "לבו ונמכרנו לישמעאלים")?

זו היא שיירה אחרת והודיעך הכתוב שנמכר פעמים הרבה (עי' שי למורא).

נב. "וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור", מי משך?

וימשכו בני יוסף את יוסף מן הבור (ולא המדינים - עי' שי למורא), וימכרוהו לישמעאלים, והישמעאלים למדינים, והמדינים למצרים (עי' שי למורא).

נג. "וישב ראובן", מהיכן שב?

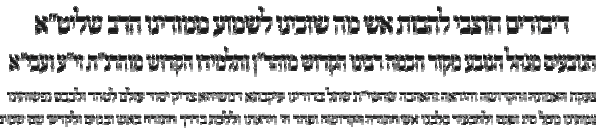
א) ובמכירתו לא היה שם שהגיע יומו לילך ולשמש את אביו. ב) דבר אחר עסוק היה בשקו ובתעניתו על שבלבל יצועי אביו.

נד. "אנא אני בא", מה הכוונה?

אנא אברח מצערו של אבא.

נה. מה אמרו הצדיקים על פרשיות אלו?

שהפרשיות של החורף מעוטפים ב"פעלץ" (-מעיל עבה), שאין לנו שום מושג בפרשיות אלו, (וכמו שפירש רש"י "מעמק חברון" מעצה עמוקה של אותו צדיק הקבור בחברון).

הַקִּנְאָה הִי־תָהּ בַּשְּׂמִיחָה וְחֻדְוֹת נְעוּרִים שָׁלוּ

וְזֶה הָיָה הַקְּנָאָה שֶׁלָּהֶם בּוֹ, בְּשִׂמְחָה הַעֲצוּמָה שֶׁלּוֹ. עֵיקַר הַקְּנָאָה שֶׁל הָאָדָם זֶה בְּשִׂמְחָה שֶׁל הַשְׂנִי.

כָּל דִּקְקָה אָדָם מִסְתַּוֵּב עִם עֲצָבוֹת, פֶּה יֵשׁ לוֹ בְּעֵינָה כּוֹז, פֶּה לֹא לְמַדְתִּי מִסְפִּיק, פֶּה לֹא הִתְפַּלְּלָתִי מוֹב, אֲנִי לֹא בְרַמְלֶכֶר, וְאֲנִי בֹהַ. הַכֵּל נִכּוֹן, אָבֵל אֲנִי שִׂמַּח כִּי אָדָם גְּרוֹעַ בְּמוֹנֵי הַצַּדִּיק מִקְרֵב אוֹתוֹ.

זֶה צֶדִיק הָאֵמֶת, שׁוֹם דְּבַר לֹא יִכּוֹל לְשַׁבּוֹר אוֹתוֹ וּלְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, הוּא תָמִיד דְּבוֹק בַּהֲשֵׁם.

אם אדם לא היה בעצבות לא היה מגיע לו הדבר הזה. זה מחלת נפש, זה בא מעצבות. הוא מדוכא ושבור. יוסף היה בשיא השמחה ושום פתיו לא יכל לשבור אותו. לא רק שלא ירד בדרגה שלו אלא הוא זכה לדרגה עצומה על ידי זה.

אֵיפֹה הַקְּרוֹשָׁה תִּלְוֶיהָ? בְּעֵינַיִם!

על ידי שאדם סוגר את העיניים הוא שורף את כל הרע שברחובות.

אדם בכלל לא יודע שצריך לעשות תשובה, הוא כבר כל כך רגיל בזה, זה קורה לו כל שניה, הוא כבר לא יודע שצריכים לעשות על זה תשובה בכלל. במה שזה יותר קשה אם הוא יסגר את העינים הוא יעשה תשובה על זה, אז הקדושה תעלה מעלה מעלה.

אם אדם יעצם את העיניים פעם אחת שהוא חולך ברחוב, מתפית עד הישיבה הוא לא ראה כלום הוא שרף את כל הקליפות בדרך.

כִּי הֵם יוֹנְקִים מִהֶרָאוֹת שֶׁלֵּנוּ, שֶׁאֲנַחֲנוּ מִסְתַּבְּלִים עֲלֵיהֶם מִזֶּה הֵם יוֹנְקִים, מִזֶּה הֵם מְקַבְּלִים חַיּוֹת וְאִזּוּ הֵם יְכוּלִים לְחַיּוֹת עוֹד יוֹם עוֹד שְׁנָה עוֹד גִּישָׁר שְׁנָיִם, וְשֶׁאֲנַחֲנוּ סוֹגְרִים אֶת הָעֵינַיִם אִין לָהֶם שׁוֹם חַיּוֹת, מִיָּד הֵם מְתִים אוֹ עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה אוֹ קוֹרָה לָהֶם דְּבַר אַחֵר חֵם וְשִׁלּוּם עַד שִׁיעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני לחנוכה

רבונו של עולם, קדשנו ומתקדשו עד אשר נהיה קדושים ופרושים לגמרי, ונזכה במנהיג האמתי הקדוש והפרוש באמת, העני והשפל בתכלית, שיצילנו ממפרסמים של שקר, ממנהיגים אכזריים, המתנאים על הצבור שלא לשם שמים, הגורמים לגפילת המלכות לקלפות. הצילנו מן המנהיגים הפגומים הללו, הנותנים בך למלכות הרשעה להשתעבד בנו, והממליכים עלינו מלכות של מינות, המשתררת עלינו בחנם, ומעלילה עלינו עלילות שוא.

אנא, חוס ורחם עלינו, כי דם ישראל נגר במים יומם ולילה בחוצות קרית באין פוצה פה ומצפצף. אנא מלמנו מאויבינו, מהם ומהמונם, הפר מחשבתם וספל עצתם, פאשר הפרת עצת אנשיזכוס הרשע ועצת המתיונים, בימים ההם בזמן הזה. כי לא ינחו ולא יסקמו מלמכם עלינו עצות רעות להשמיד יהדותנו ולמחות שמנו מתחת שמי השמים רחמנא לצלו. אנא, אל דם ונשא, אשר לב מלכים ושרים בידה, קים בימי חנוכה אלו את חזון נביאך: "הנותן רוזנים לאין, שפטי ארץ בתהו עשה. אף בל נמעי, אף בל זרעו, אף בל שרש בארץ נזעם, וגם נשף בהם ויכשו וסערה בקש תשאם... למה תאמר יעקב, ותדבר ישראל, נסתרה דרכי מן ומאליה משפטי יעבור. הלוא ידעת אם לא שמעת, אלהי עולם יי בורא קצות הארץ, לא ייעף ולא ייגע, אין חקר לתבונתו".

רבונו דעלמא בלא, אדון יחיד, נותן התורה שהיא סם ומרפא לצדיקים, "עץ חיים למחויקים בה". בכונת הלב, מה נאמר ומה נדבר, מה נזעק ומה נתלונן בעת אשר גלית לנו ברחמיה, כי המתרשל בעסק התורה מחשיך שבעים פנים, ונותן נשק ביד אויבינו להשמידנו, אשר כל בהם ויניקתם משבעים פנים חשוכין. אויה לנו, על רחוקנו מלמוד תורה לשמה, בחשק ובעיני, בקדשה ובכונת הלב, יימר לנו על רחוקנו מן המאור שבה, שיכל להחזירנו בתשובה. אנא, אב רחום, הבוחר בתורה וב ישראל עמו, הצילנו מלמוד שהוא כמצות אנשים מלמד, המגביר את התאוות והמדות הרעות בתוכנו, והנותן להם שליטה בעולם. אנא, עזר בנו אהבת תורה ויראת שמים, לכל יהיה מלמודנו חס ושלוש, בך ויניקה לעבדו ולרשעים, ותקף לאכזריותם ולרשעתם, להתגברותם ולממשלתם עלינו בגורותיהם הקשות, בכל העולה על רוחם, גזרות רעות ומרות רחמנא לצלו.

אנא, אב רחום וחנן, שפך עלינו מים טהורים ועזרנו מתרדמתנו. תן בלבנו לאהבה וליראה את שםך ולעבדך בלב שלם, האר בלבנו שבעים אנפין נהדרין לעסק בתורתך יומם ולילה בשלחובין ורחימותא ובדבקות עצומה עד שהמאור שבה יחזירנו למוטב. ואש התורה תכלה את כל הקלפות והסטרין אחרנין, באפן שופרה ונגאל לעד ולנצח נצחים.

אבינו שבשמים, אנא, ובנו בימי החנוכה לאור פניך, ולאור תורתך, ובנו למאור שבה המכניע את ממשלות העבדים ושלטון הרשעים. אלהי עולם, ברחמיה הרבים, רחם עלינו ותן חלקנו בתורתך, ובנו ברחמיה הרבים בימי החנוכה האלו להתעורר מעתה אליך באמת ולהתחיל לעסק בתורה יומם ולילה. תהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי, ואל יפריענו ואל יבלבל דעתנו שום עסק ומשא ומתן. ושום טרדת עולם הזה לא תעבבנו מעבודתך, אלא תהיה מלאכתנו נעשית על ידי אחרים, ולא נודקק לה כלל וכלל. ונזכה ללמוד כל ספרי תורתך הקדושה בכל יום, תנ"ך ש"ס, פוסקים ומפרשיהם, כל ספרי המדרשים וספרי הצדיקים האמתיים שבמינו ושבעל הדורות, ונזכה לסיים ולחזר ולהתחילם כמה וכמה פעמים כל ימי חיינו. אנא, אמצנו וזרנו בימים אלו שהם ימי חנוכה והתחלה, להתחיל מתרש בעסק תורתך הקדושה בחשק ובצרצור עז, ולהתמיד בה יומם ולילה, שפך עלינו רוח חרשה ממסירות הנפש של בית חשמונאי למען נמית עצמנו באהלה של תורה, ונשבר ונמגר בכת הלמוד לשמה את כל התאוות והמדות הרעות ונעביר ממשלת ודון מן הארץ.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הדלקת נר חנוכה להדליק - אש רבינו הקדוש

ג' אלפים-מ"ד) סיפור נורא סיפר הרה"ח ר' ש"ח ו. הי"ו מוקני חסידי ברסלב באמריקה המחזה הנורא שזכה לראות פעם בהכנסו באחת מליל החנוכה בביהמ"ד ברסלב בעיר בורו פארק והוא ראה שמורינו הרב שליט"א יושב שם ומתכונן להדליק "נר חנוכה" (כידוע שמורינו הרב שליט"א היה באמריקה כחצי שנה כדי לקבל וויזע של אמריקה) והצדיק אמר בהתלהבות עצומה "הנני מדליק נחל נובע מקור חכמה" - "הנני מדליק נחל נובע מקור חכמה" - וכל גופו רועד מפחד ה' והדר גאווה וידי ורגליו הק' מזדעזעים - אין לשער ולתאר הרגשת הצדיק במצות נר חנוכה שהוא להאיר אור האמונה הקדושה מסירות נפש הבוער בלב כל יהודי ויהודי כמו החשמונאים הק' שמסרו נפשם על קידוש ה' שהעיקר הוא ע"י שנאיר אור רבינו הקדוש והנורא שהוא אורו של משיח - זוכים רק ע"י שמתקשרים לצדיק שבכל דור ודור כמו שמפורש הרבה פעמים בליקוטי הלכות.

הקדמה לסיפור הבא

יש להקדים לפני שמספרים סיפור זה שחלילה לחשוב שיש היתר להתנהג באופן כזה לנסוע בדרכים במהירות ולסכן עצמו ואחרים ח"ו וצריך לציין מה שכתב הגה"ק בעל מנחת יצחק זצוק"ל גאב"ד עיה"ק ירושלים תובב"א שהעובר על החוקים שסידרו בכל העולם על ענינים אלו זה איסור דאורייתא - אבל ידוע מהצדיקים הנוראים בדורות הקודמים שהם רואים ברוה"ק שלפעמים צריך להתנהג אחרת וכמו שמפורסם הרבה סיפורים אצל הבעש"ט הק' זי"ע ועכ"א שיצא לדרך ואמר לבעל העגלה לא להסתכל ולתת לסוסים ללכת לאן שהם רוצים ועוד ועוד.

ע"י שלקחו ממנו הרשיון ניצל בנו מאסון נורא

ג' אלפים-מ"ה) סיפור יהודי שהיה תקופה שהיה הנהג של הרב שליט"א וידוע היה תקופה שהצדיק היה צריך להגיע למקום מסויים והיה פוקד על הנהג שיסע במהירות מופרזת מאד - ולבסוף עי"ז עצרו אותו והיה בכלא ולקחו ממנו הרשיון - והיהודי התחזק באמונת חכמים ולא התרעם על הצדיק - ופעם היה בציון שמעון הצדיק ונגש אליו יהודי זקן ושאל אותו אם יש לו רכב ואמר לו בצער אין לו רכב ולקחו לי הרשיון וכו' וכו' ואמר לו היהודי הנ"ל אל תצטער כי ע"י הצער והיסורים שעברת ניצל בנך ממות - ואמר לו יש לך בן קטן ותיאר לו הצורה של בנו הקטן בדיוק ושאל אותו מה היה עם הבן שלך לפני שבוע ונזכר שלקח את בנו לחדר והעלה את כולם לטנדר והבן הקטן נשכח למטה והטנדר התחיל לנסוע וכמעט דרס אותו וברגע אחרון עצר הרכב ובנסי ניסים ניצל - ואמר לו הזקן הנ"ל דע לך כי היה גזירה על הבן שלך למות באופן שאתה בעצמך תנהג ברכב ותדרוס אותו ר"ל וע"י הייסורים שעברת ואין לך רשיון זה נמתק והוא ניצל - והמשך הסיפור היה שהגיע למורינו הרב שליט"א וסיפר לו זאת והרב שליט"א אמר לו שאכן בדיוק כמו שאמר לו היהודי הזה, וזה לימוד עצום שצריך להתחזק באמונת חכמים ואפי' רואים הנהגות מוזרות ולא מבינים ולכאור' נראה שמפסידים מזה אבל הצדיק רואה הכל וממתיק המון דינים.

"כל לילה נשרוף עיר אחרת"

ג' אלפים-מ"ו) סיפור זה היה בשנת תשע"ח כשיצא מורינו הרב שליט"א ממעצרו הראשון והתחילו להתפלל עם הרב שליט"א שלש תפילות בכל יום שחרית מנחה ומעריב ולפני חנוכה הגיע לתפילת מנחה מעריב הרה"ח ר' חיים משה געווירץ הי"ו (בנו של הצה"ח ר' יעקב פנחס געווירץ זצ"ל שזכה לקיים מצות הכנסת אורחים עם מורינו הרב שליט"א בהידור רב כחצי שנה בעת שהותו באמריקה כשהיה צריך לקבל וויזע אמריקאית כדי לנסוע לאומן ומאז זכה להתקשר למורינו הרב שליט"א בביטול עצום והצדיק הנ"ל היה מראשי נטורי קרתא ולוחם מלחמת ה' באופן עצום-) וכשהרב שליט"א ראה את רח"מ נ"י שמח מאד וקירבו מאד והתחיל לומר לפניו שיעור של דברי תורה ואז היה הרב שליט"א עומד על בימה ורח"מ עומד למטה והרב שליט"א התכופף ודיבר כשעה שלימה בהתאמצות עצום ובתוך דבריו אמר עכשיו הולך ימי החנוכה ובימים קדושים אלו נשרוף את מדינת ישראל כל לילה נשרוף עיר אחרת (ובאמת באותה תקופה הרב שליט"א היה יוצא כל לילה אחרי מעריב בכל מיני ערים באה"ק למסור שיעורים ולקרב רחוקים ולהחזיר בתשובה - ובוודאי זה הכוונה של הרב שליט"א שע"י שמחזירין עם ישראל בתשובה עי"ז שורפין את המדינה הכופרת שרק רוצים להרוס הדת).

"חולון" - וצונו להדליק נר חנוכה

ג' אלפים-מ"ז) וזכור ג"כ שבלילה הראשון נסע מוריני הרב שליט"א לעיר "חולון" והיה שם כנס גדול ומוריני הרב שליט"א הגיע לשם והדליק שם נר חנוכה ואמר שם דברי תורה באש להבה - ואמר אחד מזקני חסידי ברסלב שיש רמז נפלא חולון ר"ת "וצונו להדליק נר חנוכה".

כ"א כסלו יום הצלת הצה"ק מסאטמאר זי"ע ועבי"א

מוריני הרב שליט"א כותב המלצה בהתרגשות עצומה

לפני שנה נכנסו למוריני הרב שליט"א לבקש המלצה לתמוך בגליון "והלכתא כנחמני", והראו לרב שליט"א את הגליון והיה כתוב שם בעמוד הראשון התפילה שהרב שליט"א כתב ליום כ"א כסלו - והרב שליט"א הסתכל על זה ודיבר בהתרגשות על יום זה ושאל כמה פרטים בזה - ואח"כ כתב מכתב המלצה על הגליון.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועבי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דוריני מוריני הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

החינוך הטהור - להשריש בצאצאינו הפחד הנורא מהכלים המשחיתים

במוצאי שב"ק העעל"ט היה מעמד קידוש ה' עצום, רבבות מעם קדוש התכנסו בעיר בני ברק בביהמ"ד וזוניץ לשמוע צעקתו ושגתו של הצדיק ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א על הסכנה האיומה של הכלים הטמאים המשחיתים האינטרנט וכו', הצדיק הנ"ל זעק ושגב בבכיות נוראות על החרבן הנורא שהמיטו כלים אלו על המון משפחות ח"י.

ובתוך דבריו סיפר סיפור זה, שילד אחד ראה איך שאבא שלו יש לו סמארטפון - ושאל אותו בתמימות אבא אם היית בזמן מרדכי הצדיק היית הולך לסעודתו של אחשוורוש, והאבא ענה לו ח"ו ושאל אותו הילד איך אני רואה שיש לך סמארטפון - הרי אנשים עם סמארטפון הם כאלו אנשים שהיו הולכים לסעודה של אחשוורוש, האבא התעורר מאוד מדיבורים אלו ומיד השמיד את הסמארטפון.

(רצ"מ שליט"א ציין שהיהודי הזה היה לו סמארטפון מוגן ביותר והיה צריך זאת לצורך העסק שהיה לו - ועכ"ו התגבר לנתצו - אע"פ שלפי חשבוננו קשה מאוד להמשיך בעסק שלו אבל עשה מסי"נ - אשרי לו.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לע"נ ר' שלום בן ר' יוסף יצחק זצ"ל / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מוריני הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'

יו"ל ע"י מכון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלם תובב"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים